

for det krav og den forventning, der har ligget fra produktionsskolernes side og fra kommunernes side om, at man fik en større afklaring, så man vidste, hvad man havde at budgettere ud fra, så man vidste, hvad det ville koste at benytte produktionsskolerne. Det er med udgangspunkt i denne respekt, at der kommer klare regler på feltet.

Og så må jeg simpelt hen gentage: Vi fastholder frit optag, der er fortsat respekt for eleverne og deres muligheder på Lolland. Vi fastholder den aktivitet, der lå under den tidligere regering, vi arbejder med nye muligheder for eleverne, for at de kan komme videre i uddannelserne.

Det er målet for Venstre, at unge mennesker får en kompetencegivende uddannelse og heri indgår også dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg bed mærke i, at fru Tina Nedergaard både i sin ordførertale og her i replikken til fru Jytte Wittrock taler om respekt og om ønsket fra kommunernes side og fra produktionsskolernes side om at få klarhed omkring de her regler. Det, der ærgrer mig lidt, er, at Venstre og regeringspartierne i øvrigt ikke udviser respekt for de samme aktørers henstillinger i de høringssvar, der er afgivet, for deraf kan man sådan set læse, at hverken Kommunernes Landsforening eller de organisationer, der er på produktionsskoleområdet, kan støtte det her. De er alle sammen lodret imod, de synes alle sammen, at det er en dårlig løsning, så det kunne da være interessant at høre, hvorfor respekten for, at man ønsker afklaring, ikke udstrækker sig til respekten for, at man synes, det her er noget makværk. Det er den ene ting.

Den anden ting, jeg vil spørge om, er: Hvor er logikken? Det er jo ikke rigtigt ... nå, nu lyser den røde lampe, så det må vente.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu er det jo ikke manglende respekt for nogen, når man vælger at tillægge dem økonomisk kompetence og økonomisk ansvarlighed og økonomisk beslutsomhed, og det er faktisk det, der ligger i lovforslaget – på samme måde som den tidligere regering gennemførte finansieringsomlægning på en række områder på uddannelsesområdet, hvor man sagde, at den, der visiterer, den, der benytter, den, der henviser,

den, der vejleder til et uddannelsesstilbud, også er den, der betaler.

Det er jo faktisk også det, vi gør her. Derfor får kommunerne jo nogle gode muligheder for at sige: Vi prioriterer produktionsskolerne, vi prioriterer et lokalt tilbud, vi prioriterer, at de unge mennesker får nogle gode uddannelser, men det kan også godt være, at vi skal skele til, om de kunne gå ind og tage nogle af de nye uddannelser, som vi har etableret i erhvervsuddannelsessystemet.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg må bare konstatere, at for Venstre er det sådan, at man har respekt og lytter, når der er nogle, der ønsker forandring, men når der så er nogle, der siger, at de ikke kan fordrage det, som regeringen gerne vil have, så bliver man døv, og så mister man respekten. Det synes jeg er meget interessant, og det er jo også noget, vi har set på andre områder.

Det andet, jeg vil spørge om, som jeg ikke nåede, er et spørgsmål om, hvor logikken er. Det er jo ikke rigtigt, når det bliver sagt, at man ikke helt ved, hvordan det rammer. Det er sådan set det, vi har brugt det her lidt kaotiske udvalgsarbejde på, og vi ved, at kommuner, som prioriterer at have en produktionsskole, bliver ramt på pengepungen, og vi ved, at små skoler bliver ramt på pengepungen. Vi ved sådan set også, hvor de små skoler ligger, de ligger i yderområderne. Ergo er det sådan, at de, der bliver dårligere stillet, er de unge, der bor i yderområderne, og det er måske også de unge, som bor i kommuner, der rent faktisk har prioriteret at have en produktionsskole.

Kl. 12.10

Jeg spørger bare til logikken. Jeg spørger bare til, hvorfor det er den fordelingsnøgle, man har valgt. Der må da have været andre muligheder.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu har jeg ikke været til stede ved forhandlingerne med kommunerne, men det, der har været problemet, og som jeg er nødt til at holde fast i, er, at kommunerne jo har tilkendegivet, at de fandt det utilfredsstillende, at de netop ikke vidste, hvordan økonomien ville se ud, at de netop ikke vidste, hvordan straffen ville se ud. Fru Lene Jensen ved godt, at det kunne kommunerne ikke forudsige under den model, vi har haft hidtil, fordi det først var, efter at man havde set